

Preek Paaswake, zaterdag 4 april 2026

For English translation scroll down

Broeders en zusters in de verrezen Heer, dierbare doopkandidaten: Kix en Michael,

In de Paaswake vieren wij onze God, de Schepper van hemel en aarde, Hij is de Schepper van alles wat bestaat. Er is niets dat niet door God geschapen is. God is het begin van alles en Zelf heeft Hij geen begin en dus ook geen einde. God is er! Dat is Zijn mysterie. De eerste scheppingsdaad van God is de schepping van het licht. Met de schepping van het licht begint ook de tijd. Het werd avond en ochtend, dat was de eerste dag. God is er voordat de tijd bestond. Hij is eeuwig. De Zoon van God, zo belijden wij, is dan ook 'vóór alle tijden' geboren uit de Vader.

Alles wat God scheidt is dus nieuw, voorheen bestond het niet. Het hoogtepunt van de schepping is de schepping van de mens, als man en vrouw, als beeld van God. Dat wordt ons in het scheppingsverhaal duidelijk gemaakt. Iedere keer zegt God dat er iets móet zijn. Er móet licht zijn, het water móet naar één plaats stromen, er móeten lampen aan het hemelgewelf komen, enzovoorts. Overal staat er moeten, behalve als God de mens gaat scheppen, dan staat er geen moeten, maar: 'Laat ons nu de mens maken'. De schepping van de aarde en het heelal moet klaar zijn om de mens in de wereld te kunnen ontvangen opdat de mens in de schepping kan leven.

Waarom heeft God de mens geschapen? God heeft de mens geschapen uit liefde voor de mensen, zoals mensen die gaan trouwen een gezin willen stichten en die al een liefde voor hun kinderen hebben, nog voor zij gaan komen. Zo zijn wij allemaal uit de liefde van God geboren en wij zijn allemaal Gods geliefde kinderen. En als een liefdesgeschenk heeft God aan de mensen heel zijn schepping toevertrouwd: Bevolk de aarde en onderwerp haar.

Toen God de mens geschapen had zag Hij dat het zeer goed was. Maar die schoonheid van de schepping werd bedorven door toedoen van de mens. Hoogmoedig dacht de mens dat hij onafhankelijk van God kon zijn, dat hij op zichzelf kon staan en uit zichzelf kon leven en God niet nodig had en met Hem geen rekening hoefde te houden. De mens verbrak de navelstreng met God, zijn schepper, waarvan hij leven moest en belandde daardoor in een sterfelijk bestaan. Geen enkele vader of moeder wil de dood van hun kind, zij hebben hun kind lief. Ook God die ons geschapen heeft en lief heeft, wil onze dood niet! De liefde blijft.

God, die rijk is aan erbarming, trok Zich het lot van zijn geliefde kinderen aan, die zich van Hem hadden afgekeerd en daardoor ten dode waren geraakt. Hij kwam hen te hulp en liet hen niet over aan de dood. God is niet rancuneus. Hij laat zijn geliefde kinderen, die Hij schoon geschapen had, niet vallen, ook al hebben zij Hem wel los gelaten.

Om zijn geliefde kinderen te redden, te bevrijden uit de macht van hun zonde en de dood, is God zelf mens geworden. Mensgeworden als wij, werd God onderdanig aan de dood, aan onze dood. Als mens kon Hij sterven, maar God zelf kan niet sterven. God is solidair geworden met ieder van ons, in ons bestaan ten dode. God werd solidair bijzonder met al zijn geliefde

kinderen die onschuldig moeten lijden en sterven. Zie eens hoeveel mensen in onze tijd onschuldig sterven door de oorlogen overal in deze wereld. Vergeten we ook niet dat ieder jaar in ons land 40.000 abortussen plaatsvinden, ongeboren mensen die onschuldig sterven, alleen omdat zij er zijn! De dood, die de mensen elkaar injagen, is en blijft een grote schande en is een grote smet op het mensengeslacht.

De oneindige liefde van God voor ons, zijn kinderen, wordt zichtbaar in het Paasmysterie dat wij in deze nacht vieren. Jezus, de mens geworden God, die als mens onschuldig een schandelijke dood moest ondergaan, verrijst uit de dood. Nu, op dit moment begint God een nieuwe schepping, maakt Hij zijn schepping nieuw. De eerste schepping eindigde in de dood. Als God niet tussenbeide gekomen was, was dit ons bittere einde geweest.

God maakt een nieuwe schepping. De eerste schepping begon God vanuit het niets. De tweede schepping is een schepping vanuit de dood. Door Jezus Christus uit de dood te doen opstaan, laat God zijn almacht zien en ook zijn liefde die oneindig is. Jezus Christus die verreezen is, is de nieuwe schepping vanuit de dood. Die nieuwe schepping begint op de eerste dag van de week. Zoals de eerste scheppingsdaad, de schepping van het licht, op de eerste dag van de week plaatsvond, zo is ook Christus, het ware Licht van de wereld, verreezen op de eerste dag van de week. Zoals er geen leven kan zijn zonder het licht, zo is er ook geen nieuw leven zonder het ware licht, zonder Jezus Christus. Hij is het licht van de wereld dat alle mensen verlicht.

Beste Kix en Michael, door jullie geloof in Jezus Christus en door de Sacramenten van de Kerk, Doopsel, Vormsel en Eucharistie, maakt God jullie in deze nacht nieuw. Jullie worden herbornen, nieuw geboren, nieuwe mensen, door de kracht van de Heilige Geest van God. Door jullie geloof, door jullie liefde voor Jezus Christus, kan God jullie leven herstellen, kan Hij jullie bestaan ten dode keren, kan Hij jullie leven nieuw maken. Hij maakt jullie nieuw door Zich aan jullie te binden door de Heilige Geest met Jezus Christus die verreezen is.

Door de Heilige Geest, die de bron is van alle sacramenten, verenigt Jezus Christus, de Verreezene, zich in een totale innige liefde met jullie. De levensader die Adam had doorgeknipt wordt niet hersteld. God doet iets groots en verheveners. God verheft jullie en maakt jullie aan Hem gelijk. Hij sluit een Verbond van liefde met jullie. Door de liefde van zijn Zoon, waarmee Hij zich met jullie omarmt en jullie opneemt in zijn liefde, worden jullie aan Christus gelijk. In Christus verenigd worden jullie zonen van God. Jullie worden vergoddelijkt en worden deelgenoten aan de verrijzenis en het eeuwig leven van de Zoon. Zo worden jullie in deze viering een nieuwe schepping, die geboren wordt in de dood, tot nieuw leven. En waar de dood een nieuwe geboorte is, daar is er geen sterven meer.

Met grote vreugde en dankbaarheid worden jullie ook in ons midden opgenomen, in de gemeenschap van de Kerk, die al nieuw geboren is. Wij brengen God dank en mogen jubelen van vreugde, zoals wij in de Paasjubelzang gezongen hebben: Hoe goed zijt Gij, Heer God, hoezeer hebt Gij ons liefgehad! Die liefde van God, beste Kix en Michael, wordt jullie nu geschonken eens en voor altijd. Laten wij nu overgaan tot de liturgie van het doopsel, wij zijn vol vreugde en dankbaarheid, omdat de verreezen Heer, Jezus Christus, jullie opneemt in ons midden, in onze gemeenschap, in zijn heilige Kerk.

Homily for Easter vigil

By Fr. Frank As

Brothers and sisters in the risen Lord, dear baptismal candidates: Kix and Michael,

In the Easter Vigil we celebrate our God, the Creator of heaven and earth, He is the Creator of everything that exists. There is nothing that was not created by God. God is the beginning of everything and He Himself has no beginning and therefore no end. God is! That is His mystery. The first act of creation of God is the creation of light. With the creation of light, time also begins. It was evening and morning, that was the first day. God is there before time existed. He is eternal. The Son of God, we confess, was therefore born of the Father 'before all ages'.

So everything God creates is new, it didn't exist before. The culmination of creation is the creation of man, as man and woman, as the image of God. This is made clear to us in the creation story. Every time God says that there must be something. There must be light, the water must flow to one place, lamps must be placed on the celestial vault, and so on. Everywhere it says must, except when God is going to create man, then there is no must, but: 'Let us now make man'. The creation of the earth and the universe must be ready to receive man into the world so that man can live in creation.

Why did God create man? God created man out of love for people, just as people who are going to get married want to start a family and who already have a love for their children, even before they come. In this way, we are all born of the love of God, and we are all God's beloved children. And as a gift of love, God has entrusted to mankind all of his creation: Populate the earth and subdue it.

When God created man, He saw that it was very good. But that beauty of creation was spoiled by the actions of man. Man proudly thought that he could be independent of God, that he could stand on his own and live on his own, and did not need God and did not have to take Him into account. Man broke the umbilical cord with God, his creator, on which he had to live, and thereby ended up in a mortal existence. No father or mother wants the death of their child, they love their child. Even God, who created us and loves us, does not want our death! The love remains.

God, who is rich in mercy, was concerned about the fate of His beloved children, who had turned away from Him and had thereby been put to death. He came to their aid and did not abandon them to death. God is not vindictive. He does not let down His beloved children, whom He had created beautifully, even though they have let Him go.

In order to save his beloved children, to free them from the power of their sin and death, God himself became man. Incarnate as we are, God became submissive to death, to our death. As a man He could die, but God Himself cannot die. God has become in solidarity with each one of us, in our existence to death. God became in solidarity special with all his beloved children who have to suffer and die innocently. Look at how many people in our time die innocently because of the wars all over this world. Let us not forget that every year 40,000 abortions take place in our country, unborn people who die innocently, just because they are there!

Death, which men inflict on each other, is and remains a great disgrace and is a great stain on the human race.

God's infinite love for us, his children, is manifest in the Paschal Mystery that we celebrate on this night. Jesus, the incarnate God, who as a human being had to suffer an innocent shameful death, rises from the dead. Now, right now, God is beginning a new creation, making His creation anew. The first creation ended in death. If God had not intervened, this would have been our bitter end.

God makes a new creation. God started the first creation from nothing. The second creation is a creation from death. By raising Jesus Christ from the dead, God shows his omnipotence and also his love which is infinite. Jesus Christ who is risen is the new creation from the dead. That new creation begins on the first day of the week. Just as the first act of creation, the creation of the light, took place on the first day of the week, so Christ, the true light of the world, rose on the first day of the week. Just as there can be no life without the light, so there is no new life without the true light, without Jesus Christ. He is the light of the world that enlightens all people.

Dear Kix and Michael, through your faith in Jesus Christ and through the Sacraments of the Church, Baptism, Confirmation and Eucharist, God is making you anew on this night. You will be born again, born anew, new people, by the power of the Holy Spirit of God. Through your faith, through your love for Jesus Christ, God can restore your life, He can turn your existence to death, He can make your life new. He makes you new by binding Himself to you through the Holy Spirit with Jesus Christ who is risen.

Through the Holy Spirit, who is the source of all the sacraments, Jesus Christ, the Risen One, unites Himself with you in a total intimate love. The lifeline that Adam had cut is not being repaired. God is doing something great and more exalted. God exalts you and makes you equal to Him. He makes a covenant of love with you. Through the love of his Son, with which He embraces himself with you and welcomes you into his love, you become like Christ. In Christ, you will be the sons of God. You are divinized and become partners in the resurrection and eternal life of the Son. So, in this celebration you will become a new creation, born from death into new life. And where death is a new birth, there is no more dying.

With great joy and gratitude you are also welcomed into our midst, into the communion of the Church, which is already born anew. We give thanks to God and may rejoice with joy, as we sang in the Easter Jubilee: How good you are, Lord God, how you have loved us! That love of God, dear Kix and Michael, is now given to you once and for all. Let us now pass on to the liturgy of Baptism, we are full of joy and gratitude because the Risen Lord, Jesus Christ, welcomes you into our midst, into our community, into his holy Church.